

[Flemming Hansen]

forslag, selv om vi faktisk gør det med stor beklagelse. Men sagen er jo den, at den lov, vi har i dag, og som vi selv foreslog og fik vedtaget i daværende industriminister Nils Wilhjelm's tid, desværre ikke overholdes; det ville være synd at sige. Jeg tror ikke, man kan finde 10 butikker her i landet, hvor det bliver oplyst, hvem man giver organiseret rabat til, og det synes jeg er forkert.

Jeg mener bare ikke, det hjælper, at man skal dekorere sine butiksvinduer med oplysninger om, hvem der modtager rabat, og hvor meget de får. Så vidt jeg husker, skal der ligge et stykke papir med oplysningerne i butikken, så man kan spørge efter dem, hvis man får brug for det. Jeg har bare aldrig været ude for, at det er sket, og jeg synes, at regeringen i stedet for at komme med yderligere detaljer om skiltning og mærkning skulle sørge for, at den lov, vi har, bliver overholdt. Det ville være mere formålstjenligt.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Først en bemærkning til noget af det, hr. Flemming Hansen sagde, og som jeg syntes var meget interessant, nemlig angående overholdelsen af loven om mærkning og prisskiltning. Når loven tilsyneladende ikke overholdes så godt, som den burde, er jeg ikke et øjeblik i tvivl om, at det skyldes, at KV-regeringen på et tidspunkt afskaffede det kontrolsystem, som rent faktisk tidligere var knyttet til loven. Man gjorde det af sparehensyn, og fordi man rent faktisk ikke mente, at loven skulle efterleves, og det er selvfølgelig meget interessant, at der nu foreligger en opfordring fra De Konservative til, at vi forsøger at få loven overholdt og finde frem til et kontrolsystem på området. Det synes jeg at vi skal prøve at drøfte nærmere i udvalgsarbejdet.

Men så vil jeg også gerne sige afslutningsvis, at hr. Flemming Hansen nærmest fik det til at se ud, som om markedsføringsloven skulle være noget formynderi. Jeg vil gerne sige, at hensynet til forbrugernes interesser ikke er et udtryk for formynderi, men en sikring af forbrugernes ret til at være fri for f.eks. at klippe rabatmærker.

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg har sagt, at i spørgsmålet om rabatmærker kan man diskutere for og imod; men med hensyn til kontrolsystemer er det altså ikke borgerlig politik, at politiet skal rende rundt og kontrollere folk alle steder, sådan som vi jo også diskuterede i forbindelse med lukkeloven, som fru Sonja Mikkelsen formentlig husker. Derfor kan man da godt sige, at der ingen grund er til at udvide gyldighedsområdet for en lov, som overhovedet ikke overholdes. Det virker næsten for galt.

Svend Heiselberg (V):

Da mit partis ordfører ikke er til stede, har jeg på hans vegne lovet at sige følgende på trods af forkølelse:

Den har gjort det igen, regeringen. Ligesom tilfældet var med lukkeloven, vil regeringen nu også med forslaget til markedsføringsloven genere de handlende og forbrugerne med nye regler, flere restriktioner og mere bureaukrati. Opskriften er den samme, tilpasset den gamle østeuropæiske smag: Mindre frihed, mere kontrol og større forskelsbehandling, alt sammen krydret med skærpede straffebestemmelser og flere omkostninger. Tilsammen er der tale om regler og forordninger, der på mange områder er mere vidtgående, end tilfældet er i andre EU-lande. Med andre ord: Dette forslag er endnu et skridt i retning af det Forbuds Danmark, som regeringen åbenbart tilstræber, og væk fra det frie samfund, som vi ønsker os.

I Venstre er vi tilhængere af en forbrugerbeskyttelse, der sikrer en god markedsføringsskik og beskytter forbrugerne mod urimelige kontraktvilkår, som EF-direktivet også lægger op til; men vi er modstandere af, at vi på en lang række områder skal gå langt videre. Vi ønsker hverken en politistat eller et formynderisamfund. F.eks. tillægges Forbrugerombudsmanden næsten uindskrænket magt i regeringens forslag. Han kan kræve alle mulige oplysninger af virksomhederne, fastsætte regler, som om han var lovgiver, og afsige domme, som om han også var dommer.

Vi mener også, det er uacceptabelt, at man indfører en forskelsbehandling, som betyder, at brugsforeninger og andre venner fra kooperationen kan udstede rabatkuponer, mens den lille købmand ikke kan. Ligeledes virker det